

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
e-mail: posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 11. 2010
Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 1. 12. 2010

Zn. REG-1197/10-21

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 17 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 2. září 2010 takto:

Zpracování osobních údajů oznámené účastníkem řízení společností Google Inc., se sídlem 1600 Amphitheatre Parkway, Mountain View, California, Spojené státy americké, podle § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. dne 18. února 2010, doplněně dne 7. dubna 2010, dle kterého měl účastník řízení v úmyslu zpracovávat osobní údaje:

- jiné než adresní a identifikační údaje, citlivé údaje, popisné údaje a údaje o jiné osobě,
- v rozsahu fotografických snímků ulic, které mohou náhodně obsahovat snímky osob nebo jiné osobní údaje, pořízenými z výšky 2,7 m nad zemí,
- zpracovávané bez souhlasu subjektu údajů,
- zpracovávané automatizovaně vlastními zaměstnanci,
- u kterých nebudou jiní příjemci,
- u kterých se předpokládá předání do Spojených států amerických (v režimu Safe Harbour)
- informační povinnost splnit šířením informací prostřednictvím médií a na určených internetových stránkách účastníka řízení,
- a kdy opatření k zajištění ochrany osobních údajů budou provedena zámky, mřížemi apod., elektronickým zabezpečením, bezpečnostní směrnici, dokumentací k přijatým technicko-organizačním opatřením, přístupovými právy, antivirovou ochranou, bezpečnostními zálohami a šifrováním,

se podle § 17 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

nepovoluje,

neboť oznámené zpracování nesplňuje podmínky stanovené zákonem č. 101/2000 Sb. tím,

že zpracováním by došlo k porušení ustanovení § 3 odst. 5 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnosti správce, který je usazen mimo území Evropské unie, provádí zpracování na území České republiky a nejedná se pouze o předání osobních údajů přes území Evropské unie, zmocnit postupem podle § 6 zákona č. 101/2000 Sb. na území České republiky zpracovatele, tím, že účastník řízení v oznámení ani jeho doplnění neuvedl, že zamýšlí k uskutečnění oznámeného zpracování zmocnit na území České republiky zpracovatele,

a dále tím, že zpracováním by došlo k porušení ustanovení § 5 odst. 2 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnosti správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu v případech uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., a povinnosti správce při zpracování osobních údajů dbát, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbát na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů, tím, že nastavenými parametry pořizování fotografií – umístěním kamery záznamového zařízení ve výšce 2,7 metru nad zemí – budou pořizovány série fotografických snímků s osobními údaji, které co do rozsahu zaznamenaných osobních údajů neodpovídají běžnému pohledu chodce z ulice, a tedy zasahují do soukromého života subjektů údajů přičemž z tohoto důvodu na jejich zpracování nelze vztáhnout ani žádnou z výjimek dle § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.

Odůvodnění

Dne 18. února 2010 bylo Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) doručeno oznámení účastníka řízení o zpracování osobních údajů. V oznámení účastník řízení sdělil v souladu s § 16 zákona č. 101/2000 Sb. Úřadu pro ochranu osobních údajů svůj záměr provádět zpracování osobních údajů jiných než adresních a identifikačních, citlivých, popisných údajů a údajů o jiné osobě, prostřednictvím fotografických snímků ulic obsahujících náhodně snímky osob nebo jiné osobní údaje, a to bez souhlasu subjektů údajů. Dále uvedl, že zpracování bude prováděno automatizovaně vlastními zaměstnanci, nebudou jiní příjemci osobních údajů a osobní údaje budou předány do Spojených států amerických (v režimu Safe Harbour). Opatření k zajištění ochrany osobních údajů budou provedena zámky, mřížemi apod., elektronickým zabezpečením, bezpečnostní směrnicí, dokumentací k přijatým technicko-organizačním opatřením, přístupovými právy, antivirovou ochranou, bezpečnostními zálohami a šifrováním.

Na základě tohoto oznámení byla účastníkovi řízení dle § 16 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. zaslána výzva k doplnění podaného oznámení ze dne 24. února 2010. Na tuto výzvu reagoval účastník řízení doplněním oznámení doručeným Úřadu dne 7. dubna 2010, ve kterém uvedl, že účastník řízení provozuje službu Google Street View zabývající se shromažďováním snímků ulic za účelem poskytování produktů a funkcí užitečných pro uživatele produktů a služeb Google, zejména používání Google Maps. To zahrnuje zveřejňování snímků online na Google Maps Street View a užívání snímků k zajištění kvality a přesnosti mapovacích produktů a služeb Google obecně. Z tohoto důvodu pořizuje účastník řízení snímky ulic v České republice. V rámci projektu Google Street View se shromažďují snímky zachycující

případně řádně poskytne. Pro úplnost účastník řízení dodává, že ochrana soukromí osob je jednou z jeho priorit. Účastník řízení umožňuje, aby jakákoliv osoba, auto nebo i dokonce nemovitost byla velice jednoduchým způsobem z programu Google Street View na žádost dotčené osoby odstraněna.

Na základě shora uvedených skutečností o oznámeném zpracování osobních údajů vznikla důvodná obava, že by při zpracování osobních údajů mohlo dojít k porušení zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán proto dle § 17 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. zahájil ve věci správní řízení oznámením, které bylo účastníkovi řízení, společnosti Google Inc., doručeno dne 3. května 2010. Důvodem pro zahájení správního řízení byla skutečnost, že oznámené údaje vedly správní orgán k obavě z porušení ustanovení § 3 odst. 5, § 5 odst. 1 písm. e), § 5 odst. 2 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb.

K předmětu správního řízení se účastník řízení vyjádřil dne 20. července 2010, kdy uvedl, že účastník řízení informoval dne 25. září 2009 Úřad o svém úmyslu provozovat na území České republiky službu Google Street View. Služba Street View poskytuje panoramatické snímky (360°) z úrovně ulice, které jsou uživatelům k dispozici zdarma prostřednictvím rozhraní Google Maps na adrese maps.google.com a na stránkách partnerů, kteří používají bezplatné veřejné rozhraní API účastníka řízení. Takto dostupné snímky zachycují pouze to, co by mohla vidět jakákoliv osoba jdoucí nebo jedoucí po dané ulici. Snímky jsou shromažďovány na veřejně přístupných ulicích nebo v soukromých zónách, do nichž byl účastníkovi řízení předem udělen souhlas. V této souvislosti je důležité říci, že mnoho poskytovatelů již snímky pořízené z úrovně ulice zpřístupňuje v široké škále různých formátů.

Účastník řízení za účelem informování Úřadu o službě Google Street View oznámil zpracování osobních údajů podle § 16 zákona č. 101/2000 Sb. V předmětném podání účastník řízení upřesnil, že na území České republiky ke zpracování osobních údajů nedochází. Informováním Úřadu o zamýšleném spuštění služby Google Street View na území České republiky chtěl účastník řízení deklarovat svůj úmysl chránit soukromí osob náhodně zachycených na snímcích a plně s Úřadem spolupracovat. Úřad následně zaslal účastníkovi řízení výzvu k doplnění tohoto oznámení, na kterou účastník řízení reagoval dopisem ze dne 13. listopadu 2009, ve kterém opět uvedl, že je přesvědčen, že na území České republiky nezpracovává osobní údaje ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Úřad toto podání kvalifikoval jako zpětvzetí žádosti o registraci.

Dále účastník řízení ve svém vyjádření uvedl, že aby se předešlo jakýmkoli nedorozuměním v této věci, inicioval jednání se zástupci Úřadu, ke kterému došlo dne 16. prosince 2009 a jehož předmětem mělo být vyjasnění si podmínek provozování služby Google Street View na území České republiky. Účastník řízení při tomto jednání Úřad opět informoval, že je toho názoru, že na území České republiky ke zpracování osobních údajů v souvislosti se službou Google Street View z níže uvedených důvodů nedochází:

Dle ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. se zákon nevztahuje na nahodilé shromažďování osobních údajů, pokud tyto údaje nejsou dále zpracovávány. Při aplikaci tohoto ustanovení na službu Google Street View účastník řízení zdůrazňuje, že jakékoli osobní údaje zachycené při pořizování snímků ulic jsou shromažďovány

zcela náhodně a nahodile a tyto údaje nejsou na území České republiky žádným dalším způsobem zpracovávány. Z těchto důvodů se zákon č. 101/2000 Sb. na službu Street View nevztahuje. Účastník řízení při posouzení, zda by fotografování veřejných prostranství mohlo být považováno za zpracování osobních údajů, vycházel také z výkladu poradního sboru předsedy Úřadu, který byl publikován v Bulletinu advokacie č. 3 z roku 2001, strana 38; dle něj nahodilé shromažďování osobních údajů je takové shromažďování, kdy současně platí, že údaje nejsou tříděny či jinak systematizovány; popud ke shromažďování nevzniká u správce, ale požadavek, resp. nutnost shromažďování se objeví neplánovaně, nepředvídatelně, nikoliv na základě volního rozhodnutí správce, ale na základě požadavku subjektu údajů nebo třetí osoby nebo vzhledem k jiné události – tj. na základě náhody, neočekávané události apod.; shromažďované údaje nemají vždy stejnou strukturu a shromažďované údaje mohou být nepřesné nebo neúplné. Sběr osobních údajů v rámci fotografických snímků ulic účastníkem řízení v souvislosti se službou Google Street View splňuje dle účastníka řízení beze zbytku všechny čtyři výše uvedené znaky nahodilosti shromažďování osobních údajů.

Jako další důvod účastník řízení uvedl, že účelem pořizování záběrů ulic není získání osobních údajů včetně zaznamenání a identifikace konkrétních osob, ale přiblížení lokalit, které hodlá uživatel této služby navštívit, nebo které již v minulosti navštívil. Účel, za kterým jsou snímky ulic pořizovány, je tedy odlišný například od situace, kdy je instalován kamerový monitorovací systém, neboť účelem takového systému je pravidelně monitorovat určitý prostor a tedy záměrně směřovat k systematickému zpracování osobních údajů těch, kteří budou na záznamech kamer případně zachyceni. Naproti tomu při pořizování fotografií veřejného prostranství v rámci služby Google Street View zde není zájem zachytit osoby, které se na veřejných prostranstvích pohybují, ale pořídít záznam samotného veřejného prostranství. Výskyt osob na záběrech z veřejných prostranství je zcela náhodný, nahodilý a z pohledu sběru informací o veřejných prostranstvích účastníkem řízení naopak nežádoucí.

Další důvod je poté to, že skutečnost, že účastník řízení pořizuje fotografie všech veřejných prostranství v určené vybrané lokalitě, není pro právní kvalifikaci daného jednání relevantní, neboť data, která jsou takto cíleně a systematicky sbírána, nejsou osobními údaji. Účastník řízení postupuje systematicky při mapování jednotlivých míst, avšak informace, které mají povahu osobních údajů, jsou při tomto postupu zachycovány naprosto náhodně a nahodile. To, zda je postup sběru dat systematický, je relevantní, pokud se tato systematickost týká sběru osobních údajů, nelze však tvrdit, že je postup sběru osobních údajů systematický, když se systematickost týká pouze mapování jednotlivých míst, tj. sběru neosobních údajů, nikoliv sběru osobních údajů.

Dalším důvodem je dle účastníka řízení, že v souvislosti se službou Google Street View dochází v České republice navíc pouze k pořizování snímků, přičemž veškeré ostatní kroky probíhají mimo území České republiky. I z tohoto důvodu je účastník řízení přesvědčen, že na území České republiky k žádnému zpracování osobních údajů nedochází. Tuto skutečnost v minulosti měl potvrdit i zástupce Úřadu. Při provádění kontroly ve společnosti Google Czech Republic, s.r.o. dne 4. srpna 2009 uvedl Úřad v kontrolním protokolu ze dne 6. srpna 2009 k rozsahu zpracování osobních údajů v rámci projektu Google Street View: „Z tohoto souboru informací

bylo v České republice zaznamenáno pouze pořizování obrazového záznamu obecně a specificky záznamu pohybu stěžovatele Ing. Karla Zváry. To nelze bez identifikace dalších operací označit za zpracování osobních údajů prováděné na území České republiky.“ Účastník řízení se ztotožnil s názorem Úřadu, že pouhé pořizování snímků bez dalších operací nelze označit za zpracování osobních údajů prováděné na území České republiky a tímto názorem Úřadu se také řídil.

Jako poslední důvod účastník řízení uvedl, že neměl důvod se domnívat, že bude služba Google Street View z pohledu zákona č. 101/2000 Sb. jakkoliv problematická, neboť je všeobecně známou skutečností, že služby podobné službě Google Street View jsou v České republice provozovány již delší dobu více osobami (viz např. <http://stovezata.praha.eu/index.html>; www.virtualnicechy.cz; www.norc.cz/street-view) a Úřad v pozici dozorového orgánu pro oblast ochrany osobních údajů tuto skutečnost do dnešního dne nijak nerefletoval.

Účastník řízení ve svém vyjádření následně uvedl, že přes výše uvedené skutečnosti však zástupci Úřadu vyjádřili na jednání stanovisko, že proces pořizování záběrů v České republice je operací, která je definována jako zpracování osobních údajů a která spadá do režimu zákona č. 101/2000 Sb., a proto je nezbytné dále posoudit povinnosti stanovené zákonem pro zpracování osobních údajů a určit, resp. posoudit povinnosti účastníka řízení vzhledem k registrační povinnosti, informační povinnosti a právnímu titulu zpracování.

Vzhledem k výše uvedenému, a ačkoliv je účastník řízení přesvědčen, že osobní údaje nejsou a nikdy nebyly na území České republiky zpracovávány ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., ve snaze vyhovět požadavkům Úřadu, podal účastník řízení oznámení o zpracování osobních údajů za účelem zachycení fotografických snímků ulic.

K jednotlivým konkrétním bodům, které jsou předmětem správního řízení, účastník ve svém vyjádření uvedl, že ustanovení § 3 odst. 5 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. se vztahuje pouze na případy, kdy správce, který je usazen mimo území Evropské unie, provádí zpracování na území České republiky a nejedná se pouze o předání osobních údajů přes území Evropské unie. Účastník řízení je toho názoru, že na sběr fotografických snímků ulic, které nejsou v České republice dále zpracovávány, se povinnost zmocnit zpracovatele nevztahuje. Zástupci účastníka řízení Úřad při jednání informovali, že technologie pořizování záběrů a jejich následná anonymizace jim není zcela známa. Účastník řízení již několikrát Úřad informoval, že veškeré snímky budou na území České republiky pořizovány přímo účastníkem řízení, který za tímto účelem prostřednictvím personální agentury najme pracovníky, kteří fotografie ulic pořídí. Účastník řízení dále uvedl, že zmocnění zpracovatele by muselo být zřejmě formálního charakteru, neboť vlastní pořizování snímků na území České republiky a jejich následné zpracování na území Spojených států zajišťuje přímo účastník řízení a nikoli třetí osoba. Účastník řízení tedy může na území České republiky zmocnit zpracovatele postupem podle § 6 zákona č. 101/2000 Sb., takový zpracovatel však nebude provádět jakékoli nakládání se snímky pořízenými pro účely služby Google Street View a nebude mít o takovém nakládání jakékoli informace.

K obavě z porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., účastník řízení uvedl podrobnou argumentaci, proč uchovává ostré snímky po dobu jednoho

roku. Za nejdůležitější lze ovšem uvést argument, že požadavky českého zákona č. 101/2000 Sb. se na zpracování osobních údajů a uchování ostrých snímků ve Spojených státech amerických nevztahují, neboť podle § 3 odst. 5 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. se tento zákon vztahuje pouze na zpracování osobních údajů, jestliže správce, který je usazen mimo území Evropské unie, provádí zpracování na území České republiky. Na území České republiky dochází však v tomto případě pouze k pořízení fotografií, žádné údaje zde uchovávány nejsou.

K obavě z porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. účastník řízení uvedl, že vzhledem k tomu, že je toho názoru, že nezpracovává na území České republiky osobní údaje ve smyslu § 4 zákona č. 101/2000 Sb., je přesvědčen, že není povinen získávat souhlasy osob ke zpracování osobních údajů. Vzhledem k charakteru služby není získávání souhlasu od jednotlivých osob, které se na veřejných prostranstvích vyskytují, ani realizovatelné. Účastník řízení navíc tomuto tvrzení Úřadu nerozumí, zvláště s ohledem na skutečnost, že v rámci jednání mezi jeho zástupci a Úřadem se Úřad k této otázce vyjadřoval a ve svém stanovisku účastníka řízení informoval, že v daném případě by měla být uplatněna výjimka dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., která umožňuje zpracování osobních údajů v minimálním rozsahu a po omezenou dobu, pokud je to nezbytné k naplnění oprávněných zájmů správce, tj. účastníka řízení. Účastník řízení se dále domnívá, že vzhledem k podobnosti služby Google Street View se službami veřejných médií je možné nakládání s informacemi v rámci této služby posuzovat obdobně jako nakládání s informacemi v souvislosti s činností vydavatelů periodického tisku a provozovatelů médií, zvláště ve vztahu k příslušným právním předpisům, které poskytování zpravodajských informací umožňují. V tomto ohledu účastník řízení odkazuje zejména na Stanovisko Úřadu č. 5/2009 z listopadu 2009, které se týká zveřejňování osobních údajů v médiích. V této souvislosti účastník řízení uvádí, že v případě služby Google Street View nejsou osobní údaje, které mohly být v rámci sběru informací náhodně zachyceny, již dále zveřejňovány. Účastník řízení proto v tomto ohledu zajišťuje ochranu osobních údajů v maximální možné míře.

K obavě z porušení § 10 zákona č. 101/2000 Sb. tím, že nastavené parametry pořizování záznamů, zejména výška umístění kamery záznamového zařízení, povedou k pořizování záznamů s osobními údaji, které neodpovídají běžnému pohledu chodce z ulice, a tedy zasahují do soukromého života subjektu údajů, účastník řízení uvedl, že snímky, které se v rámci projektu Google Street View shromažďují, zaznamenávají pouze veřejná prostranství, která lze běžně vidět při cestě po ulici. Navíc snímky zachycují pouze to, co bylo možné vidět v době, kdy byly snímky pořizovány, tedy to, co by viděla a nasníkala jakákoli osoba v konkrétním čase při cestě ulicí. Náhodnému výskytu osob a automobilů na ulicích nelze dle účastníka řízení účinně předejít. Vůči osobám zachyceným na snímcích nelze plnit povinnost podle § 11 zákona č. 101/2000 Sb. jednotlivě, informační povinnost je možné plnit pouze šířením informací prostřednictvím médií a na určených internetových stránkách Google, jakož i jasným označením vozidel, což účastník řízení náležitě činí. Před vlastním fotografováním ulic je spuštěna rozsáhlá mediální kampaň, kdy účastník řízení prostřednictvím tiskových zpráv zasílaných do celostátně distribuovaných deníků a provozovatelům televizního vysílání informuje o časovém plánu, dle kterého budou snímky na území České republiky zachycovány, a poskytuje i další informace o průjezdu vozů Street View. Veškeré informace o službě Street View jsou navíc stále dostupné v centru nápovědy map Google na

www.google.cz/streetview. Při průjezdu jsou všechna vozidla Street View jasně označena značkou Google s identifikací vozidla a účelu jízdy. Řádným informováním veřejnosti účastník řízení zajišťuje, aby osoby, které mohou být náhodně na ulicích vyfoceny, byly o pohybu aut, které snímky sbírají, náležitě informovány a mohly zaznamenání osobních údajů předejít. Dále účastník řízení uvedl, že kamera zaznamenávající ulici je zvolena ve výšce 2,7 m nad úrovní vozovky, tedy cca jeden metr nad průměrnou výškou očí. Tato výška byla pečlivě zvolena tak, aby pořízené snímky obsahovaly veškeré informace, které účastník řízení potřebuje, a přitom bylo zachyceno co nejmenší množství údajů, které by bylo možné kvalifikovat jako osobní údaje ve smyslu zákona. Vzhledem k tomu, že účelem pořizování fotografií je pouze zmapování veřejných prostranství a nikoli sběr jakýchkoli osobních údajů, byla výška kamery zvolena právě tak, aby se v souladu s požadavky zákona č. 101/2000 Sb. sběr osobních údajů, které nejsou vzhledem k účelu dané služby nezbytné, minimalizoval. Pokud by byla kamera umístěna níže, je větší pravděpodobnost, že budou zachyceny i obličeje osob v automobilech a výška kamery by se navíc přibližovala úrovni hlavy chodců na chodníku, což by opět vedlo k tomu, že by bylo zachyceno větší množství osobních údajů, tj. zvýšil by se počet identifikovatelných osob. Tím, že by se snížila výška umístění kamery, aby se ošetřilo jedno předpokládané riziko narušení soukromí, by tedy mohlo nevyhnutelně vzniknout riziko další. Naopak s argumentem, že se zvyšující se výškou, ze které je veřejné prostranství snímáno, je více narušováno soukromí, účastník řízení nesouhlasí. Snímání nebo pořízení fotografického snímku z výšky 2,7 m je pro kohokoli zcela běžně dostupné. Při jízdě nákladním automobilem, autobusem nebo tramvají může být okolí pozorováno nebo případně zachyceno i z větší výšky, než je výška zvolená pro zachycování snímků v rámci služby Google Street View. Vozidla nákladní nebo veřejné dopravy se po ulicích běžně pohybují, proto nelze tvrdit, že vzhledem k výšce snímacího zařízení neodpovídají fotografie pořízení v rámci Street View běžnému pohledu. Cokoli, co může být v rámci běžného provozu na veřejných prostranstvích spatřeno, nemůže být považováno za zásah do soukromého života osob. Z konkrétních snímků pořízených účastníkem řízení v rámci služby Google Street View je navíc patrné, že ve většině běžných situací nezachycuje účastník řízení snímky na soukromých pozemcích, které by nebyly pro ostatní osoby z ulice na pohled viditelné. Situací, kdy by v rámci sběru dat bylo skutečně „nahlédnuto za plot“ nebo do dvora jen díky zvolené výšce kamery, je naprosté minimum. Do dnešního dne nezaznamenal účastník řízení jedinou stížnost, že by při snímání veřejných prostranství bylo vlivem zvolené výšky snímacího zařízení narušeno soukromí. Nelze také opominout, že již dnes jsou na internetu běžně dostupné mapy, které nabízejí fotografické zobrazení vybrané lokality z pohledu shora. Pohled shora přitom v takových případech zobrazuje soukromé části pozemků v daleko větší míře, než jako je tomu při pohledu prostřednictvím služby Google Street View. Pokud by přesto v konkrétním případě nastala situace, že by účastník řízení v rámci služby Google Street View pořídil fotografie, které by z pohledu dotčených osob jakkoli zasahovaly do jejich soukromí, umožňuje účastník řízení jakémukoli uživateli požádat o celkové odstranění všech takových snímků. Na základě žádosti dotčené osoby zajišťuje účastník řízení odstranění jakékoli osoby, auta nebo dokonce i celé nemovitosti z programu Google Street View, proto pokud se jakékoli obavy ze zásahu do soukromého a osobního života konkrétní osoby objeví, je připraven na to okamžitě reagovat. Vzhledem k tomu, že osoby, které běžně pořizují fotografie nebo nahrávky osob na veřejných prostranstvích takovou mírou soukromí běžně nezajišťují, je účastník řízení přesvědčen, že jeho přístup jde daleko nad rámec obecných

standardů ochrany soukromí v této oblasti. Pouze pro ilustraci účastník přiložil fotografie dostupné na serveru <http://www.virtualnicechy.cz>, ze kterých je patrné, že funkce zoom umožňuje velmi dobře zaostřit tváře osob a na stránkách není popsán ani účinný mechanismus, jak možnému nežádoucímu zásahu do soukromí předejít.

Závěrem účastník řízení uvedl, že v situaci, kdy technologický pokrok přináší stále nové otázky, které je třeba řešit výkladem nad rámec platné právní úpravy, není jednoduché předjímat, jakým způsobem bude předmětná technologie z hlediska zákona zhodnocena. Účastník řízení vědom si své společenské odpovědnosti, v tomto případě přijal veškeré kroky, které v dané věci mohl legitimně učinit, tj. informoval Úřad o svém záměru, v maximální možné míře zajistil soukromí zachycených subjektů a aktivně s Úřadem spolupracoval na vyjasnění konkrétních podmínek zamýšlené služby. Účastník řízení proto věří, že Úřad žádné pochybení na jeho straně neshledá.

Správní orgán doplnil dne 4. srpna 2010 dokazování, kdy ověřil na příslušných webových stránkách službu Google Street View, a kdy zjistil, že jsou zmapována i okrajová území města Prahy, k čemuž pořídil 3 ukázkové výtisky záběrů z kamery umístěné ve výšce 2,7 metru zabírající soukromý pozemek přes plot.

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. ten, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje s výjimkou zpracování uvedených v § 18 zákona č. 101/2000 Sb. je povinen tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů před zpracováním osobních údajů. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. vznikne-li z oznámení důvodná obava, že při zpracování osobních údajů by mohlo dojít k porušení zákona č. 101/2000 Sb., zahájí Úřad pro ochranu osobních údajů z vlastního podnětu správní řízení; zjistí-li v tomto řízení, že oznámení zpracování nesplňuje podmínky stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., zpracování na základě § 17 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. nepovolí.

Účastník řízení oznámil podle § 16 zákona č. 101/2000 Sb. svůj úmysl zpracovávat osobní údaje prostřednictvím služby Google Street View. Podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. vede Úřad registr zpracování osobních údajů. Je tedy zřejmé, že pokud nějaká činnost s informacemi není zpracováním osobních údajů ve smyslu definic obou pojmů, tedy ve smyslu § 4 písm. a) a e) zákona č. 101/2000 Sb., nemůže být předmětem oznámení a ani nemůže být zapsána do registru zpracování. Správní orgán proto musel nejprve posoudit, zda vůbec oznámení účastníka řízení je zpracováním osobních údajů, kdy účastník řízení sám obšírně argumentuje v opačném smyslu.

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů; subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže jej lze přímo či nepřímo identifikovat na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Účastník řízení oznámil úmysl zpracovávat informace získané fotografickými snímky ulic, které mohou náhodně obsahovat snímky osob nebo jiné osobní údaje. Správnímu orgánu je z vlastní činnosti známo, a shodně to vyplývá i z vyjádření účastníka řízení, že jeho činnost spočívá v pořízení fotografií ulic a dalších míst definovaných v právním řádu jako veřejná prostranství za běžného denního provozu, kdy jsou zachyceny jak

všechny osoby nacházející se v konkrétní době průjezdu vozidla pořizujícího fotografie na místě, tak také veškeré budovy a pozemky nacházející se v blízkosti komunikace, po které se vozidlo pohybuje.

Fotografie fyzické osoby je nosičem osobních údajů tehdy, pokud zachycuje v dostatečné kvalitě specifické rysy jednotlivce, které umožňují jiným osobám jeho identifikaci, zejména obličej a jeho tvar, barva pleti, vlasy, ale také typ oblečení, výška postavy apod. Správní orgán proto nemá pochybnost o tom, že by účastník řízení neshromažďoval osobní údaje fyzických osob prostřednictvím jejich fotografií.

Dle správního orgánu je ovšem osobním údajem také fotografie domu či pozemku, pokud je nemovitost ve vlastnictví konkrétní fyzické osoby, a tato fotografie je spojena s „lokalizačními údaji“, tj. s přesnou adresou. V tomto případě je totiž možné prostřednictvím veřejně přístupného informačního systému katastru nemovitostí dohledat vlastníka nemovitosti na snímku obsaženém a zprostředkovaném ve službě Street View, nebo opačně na základě znalosti adresních údajů vyhledat fotografii požadované nemovitosti. Dle správního orgánu poté fotografie nemovitosti obsahuje informace, které lze vztáhnout ke konkrétní fyzické osobě, tj. informace o tom, kterou konkrétní nemovitost a v jaké lokalitě vlastní, jak je dům upraven, jak je zabezpečen, jaké jsou přístupové cesty k domu, zda je obydlen, jaké je příslušenství nemovitosti, co se nachází na zahradě nebo v okolí domu apod. (to vše samozřejmě s různou mírou podrobnosti informací podle okolností v místě, kde byly pořizovány snímky konkrétní nemovitosti a jejího okolí). Obdobné poté platí pro snímání vozidla stojící nebo pohybující se po komunikacích v době pořizování fotografií.

Správní orgán tedy na základě shora uvedeného má za to, že účastník řízení bude shromažďovat a dále zpracovávat, respektive provádět některé další operace s informacemi, které jsou osobními údaji, a to v podobě fotografií osob, ale také nemovitostí a vozidel ve vlastnictví konkrétních fyzických osob.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda činnost účastníka řízení se shora uvedenými informacemi je skutečně zpracováním osobních údajů. Podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. je zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky; zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Z oznámení a doplnění je zřejmé, že účastník řízení má v úmyslu pořizovat fotografie z veřejně přístupných míst (jak již bylo shora uvedeno s osobními údaji), které bude ukládat na nosiče informací a následně je vyveze (předá) do zahraničí (do datového centra účastníka řízení).

V případě oznámeného zpracování je třeba především posuzovat nejprve celý projekt Google Street View v komplexu, tedy se všemi operacemi, ke kterým v jeho průběhu dochází, včetně setřídění dat, anonymizace osob (rozmazání obličejů), navázání na mapová a lokalizační data, a jejich zveřejnění. Všechny tyto operace jsou prováděny jednak systematicky za jednotícím účelem, tj. zveřejnění fotografií obsahujících osobní údaje (snímky nemovitostí), přičemž v určité fázi jejich zpracování obsahují také osobní údaje v podobě snímků osob a vozidel, které jsou

teprve následně anonymizovány. Na základě tohoto poté dospěl správní orgán k závěru, že za zpracování podle zákona č. 101/2000 Sb. je nutné považovat zejména také dílčí operace prováděné na území České republiky, tj. shromažďování údajů a jejich ukládání na nosiče informací, a následné předání do zahraničí. Pokud by totiž byly posuzovány jednotlivé operace samostatně (byť i při tomto posouzení je správní orgán toho názoru, že činnost účastníka řízení na území České republiky je nutné považovat za zpracování osobních údajů), umožňoval by takový výklad a přístup konkrétnímu subjektu rozdělit jednotlivé fáze a operace do různých států v i mimo Evropskou unii, čímž by teoreticky dosáhl toho, že by samostatné jednotlivé dílčí operace nebyly posuzovány jako zpracování a tudíž regulovány příslušnými právními předpisy na ochranu osobních údajů, ale jejich vzájemným propojením by ke zpracování osobních údajů došlo. Tento výklad se dle názoru správního orgánu přičí účelu zákona č. 101/2000 Sb., kterým je především ochrana soukromí dotčených osob při zpracování osobních údajů, tak i směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.

Pro úplnost správní orgán doplňuje, že pojem zpracování je třeba vykládat mimo jiné ve smyslu směrnice 95/46/ES, dle jejíhož článku 2 písm. a) se zpracováním rozumí jakýkoli úkon nebo soubor úkonů, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání atd. Požadavek systematickosti tedy směrnice oproti zákonu č. 101/2000 Sb. nepožaduje, přičemž výklad právního předpisu, který je implementací evropské směrnice, by měl vždy vycházet z účelu této evropské směrnice, a měl by poskytovat stejnou ochranu subjektům údajů.

Z hlediska působnosti zákona č. 101/2000 Sb. poté účastník řízení argumentuje ustanovením § 3 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., dle kterého se zákon nevztahuje na nahodilé shromažďování osobních údajů, pokud tyto údaje nejsou dále zpracovávány. Jak již bylo shora uvedeno, je nutné pohlížet na činnost účastníka řízení (a fakticky každého správce) v celku bez ohledu na možné regionální umístění jednotlivých dílčích operací, z čehož vyplývá, že určité nebude naplněna věta za středníkem citovaného ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., tedy to, že „nahodile“ shromážděné údaje nebudou dále zpracovávány. Současně správní orgán nepovažuje posuzovanou činnost účastníka řízení za nahodilé shromažďování osobních údajů, neboť v daném případě účastník řízení cíleně osobní údaje shromažďuje, byť jako (dle jeho vyjádření) vedlejší a nechtěný produkt jeho hlavní činnosti. Lze tedy konstatovat, že v daném případě nejsou naplněny ani přinejmenším dvě podmínky uváděné v účastníkem řízení citovaném výkladu poradního sboru předsedy Úřadu, a to, že popud ke shromažďování nevzniká u správce, ale objeví se neplánovaně, nikoliv na základě volního rozhodnutí správce – zde je to přesně naopak, účastník řízení v roli správce nečiní nic proti tomu, aby se zpracování osobních údajů vyhnul, ale je srozuměn s tím, že na jím pořizovaných fotografiích budou zaznamenávány osobní údaje – a že shromažďované údaje nemají vždy stejnou strukturu – zde správní orgán nemá přesnou znalost o struktuře dat, ale nepochybuje, že bude vždy shodná. Správní orgán dále uvádí, že § 3 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. by měl být promítnutím čl. 3 odst. 1 směrnice 95/46/ES, která omezuje svoji působnost jen na zcela či částečně automatizovaná zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizovaná zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny. Je tedy zřejmé, že směrnice se

vztahuje na každé automatizované zpracování osobních údajů bez ohledu na skutečnost, zda je systematické, a v tomto smyslu je třeba vykládat také příslušná ustanovení zákona č. 101/2000 Sb. při jeho aplikaci na posuzovaný případ.

Závěrem tedy správní orgán k této otázce konstatuje, že ačkoliv účastník řízení opakovaně argumentuje tím, že nezpracovává osobní údaje, resp. že se na něj zákon č. 101/2000 Sb. nevztahuje, správní orgán tento názor ze shora uvedených důvodů nesdílí, a proto dále posuzoval oznámené zpracování z hlediska dodržení povinností stanovených zákonem č. 101/2000 Sb. Pro úplnost lze konstatovat, že jestliže v případě prvního oznámení o zpracování osobních údajů na základě tvrzení účastníka řízení Úřad posoudil jeho vyjádření jako zpětvzetí oznámení o zpracování osobních údajů, v nyní posuzované věci takto jednoznačný závěr učinit nelze, když z vyjádření účastníka řízení vyplývá, že ačkoliv nesouhlasí s postojem Úřadu, má v úmyslu nechat proběhnout celé registrační řízení podle § 16 a § 17 zákona č. 101/2000 Sb.

Správní orgán se dále zabýval jednotlivými ustanoveními zákona č. 101/2000 Sb., tak jak byla vymezena v oznámení o zahájení správního řízení a v jejichž případě shledal důvodnou obavu z porušení zákona.

Podle § 3 odst. 5 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. se zákon č. 101/2000 Sb. vztahuje na zpracování osobních údajů, jestliže správce, který je usazen mimo území Evropské unie, provádí zpracování na území České republiky a nejedná se pouze o předání osobních údajů přes území Evropské unie; v tomto případě je správce povinen zmocnit postupem podle § 6 zákona č. 101/2000 Sb. na území České republiky zpracovatele. Z hlediska první části citovaného ustanovení není dle správního orgánu pochyb o tom, že na účastníka řízení tato povinnost dopadá, neboť účastník řízení je usazen mimo území Evropské unie (ve Spojených státech amerických), a jak je shora uvedeno, na území České republiky provádí zpracování, které přitom není pouhým předáním osobních údajů přes území Evropské unie. Je tedy zřejmé, že účastník řízení je pro oznámené zpracování povinen na území České republiky zmocnit zpracovatele, přičemž z oznámení ani jeho doplnění nevyplývá, že by toto hodlal učinit. Správní orgán v této souvislosti doplňuje, že se v daném případě nemůže jednat o formální zmocnění (nejednalo by se totiž o zpracovatele, pokud by žádné zpracování neprováděl), ale zákon č. 101/2000 Sb. výslovně zakazuje správci usazenému mimo území Evropské unie provádět na území České republiky zpracování vlastními prostředky a zaměstnanci (pokud nemá na území České republiky organizační složku) a přikazuje mu k takovému zpracování zmocnit zpracovatele. Zpracovatelem osobních údajů je dle § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb. každý subjekt, který na základě pověření správce zpracovává osobní údaje podle zákona č. 101/2000 Sb. V posuzované věci tak zpracování osobních údajů (shromažďování, ukládání na nosič informací, předání) musí provádět zpracovatel (prostřednictvím svých zaměstnanců nebo osob, se kterými je on sám ve smluvním vztahu a za jejichž činnost odpovídá) a nikoliv účastník řízení jako správce.

Dle správního orgánu je tedy zřejmé, že oznámené zpracování by bylo v rozporu s § 3 odst. 5 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., neboť účastník řízení neuvedl, že by měl v úmyslu zmocnit k tomuto zpracování zpracovatele. Pro úplnost správní orgán dodává, že v řízení podle § 17 zákona č. 101/2000 Sb. sám svou činností nemůže

nahrazovat vůli účastníka řízení ani mu dávat pokyn k zmocnění zpracovatele, ale že může pouze posuzovat oznámení, tak jak bylo podáno, případně doplněno.

Podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. je správce osobních údajů povinen uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. V případě této povinnosti správní orgán shodně s účastníkem řízení konstatuje, že podle již výše uvedeného § 3 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb. se tento zákon vztahuje na zpracování prováděné na území České republiky, což je v daném případě pouze shromáždění, uložení na nosiče a předání osobních údajů do jiného státu; předáním osobních údajů končí zpracování osobních údajů na území České republiky, a jejich následné uchování již proto nepodléhá povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Proto správní orgán ve vztahu k uchování záznamů po dobu jednoho roku porušení této povinností neshledal.

Podle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. může správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů, bez tohoto souhlasu je může zpracovávat v případech uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Podle § 10 zákona č. 101/2000 Sb. poté správce při zpracování osobních údajů dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů. Jak již bylo shora uvedeno, fotografie nemovitostí, tj. zejména domů i zahrad, případně dalšího příslušenství nemovitostí, obsahují osobními údaji v případě, kdy se jedná o vlastnictví fyzické osoby, tj. subjektu údajů. Z oznámení účastníka řízení vyplývá, že výška kamery pořizující tyto fotografie pro službu Google Street View je 2,7 metru nad zemí.

Úřad při jednáních s účastníkem řízení akceptoval možnost zpracování osobních údajů (fotografie osob, vozidel i nemovitostí) bez souhlasu subjektů údajů na základě výjimky dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Toto ustanovení v sobě obsahuje regulativ existence zásahu do soukromí, který je vyjádřen ve větě za středníkem: „takové zpracování však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života.“, což je obdobně uvedeno právě v § 10 zákona č. 101/2000 Sb. Ve vztahu k fotografiím nemovitostí pro službu Street View je správní orgán tohoto názoru, že pořízení fotografie z výšky 2,7 metru nad zemí, což je výška, která neodpovídá běžnému pohledu chodce na ulici, za účelem jejího následného zveřejnění, již představuje zásah do soukromí subjektů údajů (vlastníků).

Předně je totiž třeba uvést, že již samotné pořizování fotografií osob, vozidel a nemovitostí bez souhlasu představuje zásah do soukromí, které podléhá ústavně právní ochraně dle čl. 10 Listiny základních práv a svobod, dle kterého má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Je zřejmé, že v době současných technologických možností se nelze úplně vyhnout tomu, aby o jednotlivých osobách nebyly shromažďovány a někdy i zveřejňovány údaje bez jejich vědomí a souhlasu, vždy je ale nutné takovou činnost, pokud podléhá zákonu č. 101/2000 Sb. poměřovat kritérii přiměřenosti a nezbytnosti vzniklého zásahu do soukromí. Správní orgán si je proto v dané věci vědom tenké hranice mezi tím, kdy je ještě zásah do soukromí legitimní a akceptovatelný a mezi tím, kdy již ne.

Pokud tedy účastník řízení pořizuje fotografie osob, a následně před zveřejněním jejich obličejů rozmazá, aby nebyly identifikovatelné, jedná se dle správního orgánu o akceptovatelný postup, který přiměřeným způsobem dbá na ochranu jejich soukromí. V případě fotografií nemovitostí (budov, rodinných domů, činžovních domů apod.) se jedná o informace, které jsou do značné míry veřejně zjistitelné (jak již bylo uvedeno výše, vzhled domu, zda je obýván apod.). Současně je ovšem zjistitelnost těchto informací vázána na aktivní snahu zájemce se na konkrétní místo vypravit; naproti tomu účastník řízení zamýšlí tyto informace (osobní údaje) zveřejnit každému, kdo využije jeho služeb. V tomto případě je tedy třeba dle správního orgánu posoudit, zda zvolený způsob zpracování těchto informací je ještě přiměřený k legitimnímu očekávání subjektů údajů (vlastníků) na ochranu jejich soukromí. Podle správního orgánu je třeba na tuto otázku odpovědět negativně.

Ze záběrů, které jako ukázkou správní orgán pořídil, stejně tak jako z obecně očekávatelné představy o těchto záběrech z jiných míst, je zřejmé, že výška kamery umožňuje tzv. pohled přes plot na soukromé prostory zahrady apod., které běžnému chodci z ulice nejsou umožněny. Je přitom kulturně a sociálně podmíněným jevem České republiky, že majitelé rodinných domů, pokud si chtějí zachovat soukromí na svém vlastním pozemku, volí v tomto případě ploty, přes které nelze snadno pozorovat dění za nimi. I tuto skutečnost je třeba podle správního orgánu respektovat, ačkoliv v jiných zemích nemusí být obvyklá. Pokud účastník řízení argumentuje nákladními vozidly, autobusy apod., ze kterých by pohled „přes plot“ byl možný, jedná se dle názoru správního orgánu o jev okrajový, který nic nemění na standardu vnímání soukromí v České republice. Je zřejmé, že samozřejmě nikdy nebude možné úplně zabránit zvědavému pohledu náhodného chodce, a plně si ochránit soukromí i na svém vlastním pozemku, přesto je dle správního orgánu neproporcionální jen z tohoto důvodu odmítnout respektovat soukromí ve vztahu k těmto místům.

Dle správního orgánu neobstojí argument účastníka řízení, že snížením záběru by mohlo dojít k jinému zásahu do soukromí, neboť by byly zaznamenány osoby v automobilech, resp. by se kamera záznamového zařízení přiblížila úrovni hlavy chodců na chodníku. Jak vyplývá z oznámení, fotografie jednotlivých osob budou v určité fázi stejně vždy shromažďovány, a proto pouze dle názoru správního orgánu při možném snížení výšky kamery záznamového zařízení by bylo nutné rozmazat více obličejů (osob v automobilech), resp. bylo by nutné provádět toto rozmazání důsledněji, pokud by kamera zaznamenala zabral osobu z velké blízkosti. K další námitce účastníka řízení ohledně technologie zpracování leteckých snímků správní orgán uvádí, že z pořizovaných záběrů je dle správního orgánu zřejmé, že posuzované zpracovávání (rozlišení fotografie ve spojení s místem pořízení a úhlem záběru) představuje kvalitativně jinou míru zásahu do soukromí, než mapové aplikace spojené s leteckými snímky shora na tyto nemovitosti. Správní orgán dále dodává, že činnost účastníka řízení nepovažuje za podřaditelnou pod zpracování osobních údajů pro účely žurnalistiky, mimo jiné z důvodu propojení posuzované služby na mapové služby účastníka řízení; žurnalistika spočívá především v popisu aktuálních politických, kulturních a sociálních jevů ve společnosti, šíření názorů a postojů, nikoliv v prostém zveřejňování informací bez souvislostí (ani telefonní seznam není žurnalistická činnost).

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení by oznámeným zpracováním porušil povinnost stanovenou v § 3 odst. 5 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce, který je usazen mimo území Evropské unie, provádí zpracování na území České republiky a nejedná se pouze o předání osobních údajů přes území Evropské unie, zmocnit postupem podle § 6 zákona č. 101/2000 Sb. na území České republiky zpracovatele, povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu v případech uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., a povinnost stanovenou v § 10 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce při zpracování osobních údajů dbát, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbát na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 2. září 2010

Daniel Pospíšil
ředitel odboru správních činností

- Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno oznámení
- Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne:
- Zásilka byla vložena do schránky dne:

Odesílatel: Úřad pro ochranu osobních údajů
Pplk. Sochora 27
170 00 Praha 7
Odbor správních činností

Prostor pro umístění čárového kódu

DORUČENKA

ULOŽIT JEN 10 DNÍ
 NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY

Označení písemnosti (č. j.):
REG-1197/10 - 21
UOOUX002SGBE UOOU2000L30G

Adresát:

JUDr. Jiří Čermák
advokát
Klimentská 46
11002 Praha 1

PŘEVZATA
OSOBNĚ

Jméno a příjmení vydávajícího pracovníka

Podpis vydávajícího pracovníka

Prohlášení příjemce zásilky
Jméno a příjmení příjemce: Veronika Zollecová
Vztah příjemce k adresátovi, není-li příjemce adresátem: č. poru 322/1087
Potvrzuji převzetí této zásilky
dne 2.9.2010 Podpis Zollecová